

מ"ת 65556/05/20 - מדינת ישראל נגד עירד פז

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 65556-05-20 מדינת ישראל נ' פז(עציר)
תיק חיצוני: 257643/2020

בפני המבקשת
המדינת ישראל
נגד
המשיב
כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל
עירד פז (עציר)

החלטה

בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, שלא לצריכה עצמית, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, וגניבת חשמל.

בכתב האישום נטען כי המשיב הקים בבית קרקע בעפולה, בו התגורר בשכירות (להלן: "הבית"), במהלך תקופה של כארבעה חודשים טרם מעצרו, מעבדה לגידול סמים, שכללה ציוד רב אותו רכש בתמורה ל-20-30 אלף ש"ח. הציוד כלל מערכות אוורור, תאורה וקירור, וחיבור פיראטי לחשמל. במהלך חיפוש משטירתי, נטען, נתפסו ברחבי הבית 136 שתילי קנאביס במשקל כולל של כ-40 ק"ג. בנוסף, נתפסו עשרות אדניות, מגורות, שנאים, מאווררים, בקבוקי דשן, מד טמפרטורה, מזגנים, מפוחים ומכונת ייבוש.

בד בבד עם כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה:

2. ב"כ המבקשת טענה כי בידי המבקשת ראיות טובות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, הכוללות את הודאת המשיב, הודעות שוטרים, דוחות פעולה, וסרטון המתעד את המעבדה שהוקמה, לכאורה, בבית המשיב, השתילים והכלים שנתפסו במהלך החיפוש המשטירתי במקום.

3. הסנגור, מאידך, טען לחולשת הראיות, ובפרט טען כי החיפוש שבוצע בבית המשיב אינו חוקי. נטען כי החיפוש בוצע בלא צו שיפוטי, ובהעדר חשד סביר. כן נטען כי השוטרים נמנעו מלומר למשיב כי הוא זכאי לנוכחות עדים בחיפוש. נטען כי השוטרים הגיעו לבית לאחר שנכחו במקום בעקבות פעילות אחרת, בטענה כי התפתח בלבם חשד בעקבות ריח של סמים שבקע מהבית, וכשהשוטרים התקדמו בשביל לעבר הבית הריח התגבר. נטען, כי מגרסאות השוטרים עולות סתירות וספקות באשר לקיומו של חשד סביר לביצוע החיפוש, וכי קיים קושי בגרסה הראשונית של השוטרים. עוד נטען כי רק בדוח מאוחר ציין אחד השוטרים כי למשיב הוסברו זכויותיו בשעת החיפוש. בנוסף, טען הסנגור, כי אין כל ראיה לביצועה לכאורה של עבירת גניבת החשמל, שכן לגרסת המשיב, הוא חיבר כבל לחשמל, וקיימות בחומר החקירה ראיות לכך שהמשיב שילם חשמל, בחשבונות רשמיים.

4. ב"כ המבקשת התייחסה לטענות הסנגור בעניין חוקיות החיפוש, וטענה כי מדובר בטענות הנוגעות למהימנות העדים, הראיות להתברר במסגרת ההליך העיקרי. נטען, כי השוטרים היו בסמוך לביתו של המשיב במהלך תפקידם בעניין אחר, ולאחר שהמשיב פתח את הדלת, בקע מהבית ריח של "גראס" שהתפשט בסביבתה, וביסס קיומו של חשד סביר לביצוע החיפוש.

5. עיינתי אפוא בחומר הראיות בשים לב לטענות בא כוחו של המשיב, ומצאתי כי חומר החקירה מקים את הרף הראייתי של "ראיות לכאורה" הדרוש לשלב זה, והמחייב מסקנה כי קיים פוטנציאל הרשעה מסתבר ונהיר, ללא קושי משמעותי. כידוע, בהתאם להלכה הפסוקה, שאלות שבבסיסן הערכת מהימנות עדים, הכרוכות בהתרשמות ישירה מהם, יוכרעו במסגרת התיק העיקרי, ולא בשלב המעצר עד תום ההליכים. שאלת חוקיותו של חיפוש, ככלל ובמיוחד במקרה זה, הנה שאלה הנוגעת ישירות להתרשמות מן העדים השוטרים שערכו את החיפוש, ולסבירות גרסתם ביחס לראיות האחרות שייפרשו בפני בית-המשפט. לא בכדי נטען ע"י הסנגור כי קיימים סימני אי אמינות בגרסאות השוטרים - טענה אשר בירורה כרוך במישרין בהתרשמות הערכאה הפלילית מעדותם של אותם שוטרים בשלב המתאים. מדובר אם כך בשאלה שתוכרע לאחר בירור עובדתי ולא בשלב הלכאורי.

6. עוד יצוין כי גם אם ימצא בעתיד, כי נפלו פגמים כאלה ואחרים בחיפוש, אם ברמתו של היסוד הסביר לחשד בפלילים, ואם באופן עריכת החיפוש, אין משמעות הדבר בהכרח כי הדבר יביא לפסילה מוחלטת של ראיות חפציות מובהקות שעניינן סמים בכמות של כ-40 ק"ג וציוד מעבדה שערכו, על פי הודאת המשיב, בין 20 ל-30 אלף שקלים. כידוע, פסיקת בית המשפט העליון לגבי ראיות שהושגו תוך פגם בהשגתן, אינה נוקטת בדרכה של "תורת פרי העץ המורעל" הפוסלת ראייה מסוג זה ללא עוררין.

הכרעה בדבר קבילותן של ראיות מסוג זה ייעשה על פי "תורת הבטלות היחסית" שנקבעה בע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי ואח', [פורסם בנבו] שבה נקבעו הדברים הבאים:

"הנחת המוצא בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוגת עימנו מאז ומתמיד, ולפיה ראיה שהיא רלוונטית - קבילה במשפט, עם זאת, בהתאם לדוקטרינה האמורה לבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילותה של ראיה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראיה

הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדריה של פסקת ההגבלה. מדובר בנוסחת איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראויה בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, ובהם: חשיפת האמת העובדתית, הלחימה בעבריינות וכן ההגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי העבירה מחד גיסא; אל מול ההגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי וטוהרו מאידך גיסא."

שאלת קבילותה של ראיה שהושגה שלא כדין תיענה דרך "נוסחת איזון" שתבחן אלה מול אלה את השיקולים התומכים בהתבססות על הראיה על אף פגמיה, מול השיקולים שעניינם פגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן, וגם מלאכת איזון זו נתונה לערכאה הפלילית בתיק העיקרי, ולא בהליך המעצר.

7. על אף האמור, ולגופן של הראיות, מצאתי לכאורה כי החומר הגולמי שעניינו בחיפוש מביא להתרשמות כי לשוטרים שהגיעו לבצע את החיפוש בדירת המשיב, אכן היה יסוד לחשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למשיב לכאורה, ומכאן קנו אותם שוטרים סמכות לכדין לביצוע את החיפוש. מתקבלת תמונה לפיה חשדם של שוטרים, שהגיעו לבניין מגוריו של המשיב במשימה אחרת, התעורר שמא מבוצעות בביתו עבירות סמים, ומכאן התגלגל העניין לחיפוש, ולחשיפתה של מעבדת הסמים הגדולה. אתיחס להלן לראיות האמורות.

8. בזכ"ד מיום 24.5.20 ציין השוטר עמית בן אודיז, כי הגיע לבית ברחוב הרב יהודה שטרית 35 בעפולה כדי למסור לאדם הזמנה לסור למשטרה, דפק על הדלת ללא מענה, ובדרכו מאותו בית לרכבו הבחין באדם אשר יצא מהבית, שאל לפרטיו, והבין שלא מדובר באיש אותו חיפש. כאשר שוחח עם אותו אדם, הוא המשיב, הריח השוטר על פי גרסתו ריח חזק של סמים מכיוון הבית. בשלב זה, עלה בלב השוטר חשד כי בדירת המשיב יש סמים, וכשהחל ללכת בשביל לכיוון הבית, הריח ריח חזק אף יותר של סמים. בן אודיז פנה למשיב, אשר סירב לאפשר את החיפוש, והסביר לו שהחשד מכשיר לביצוע החיפוש משטרתי בלא צו, והמשיב ענה לו: "תעשה מה שאתה רוצה". בהמשך לדברים אלה הבחין השוטר בשתילים בבית, ובהמשך, בקומה העלינה בשתילים רבים בארבעה חדרים.

9. בזכ"ד שערך השוטר חיים שוורץ ביום 29.5.20, צוין כי הוא הגיע אל הבית יחד עם שני שוטרים, ביום החיפוש, כדי לזמן חשוד לחקירה. מהבית לא היה מענה, ובהמשך יצא מהבית בחור, ועמית ניגש אליו. השוטר שוורץ התקרב, על פי הדו"ח, לבן אודיז, ואז הריח ריח חזק של קנביס.

10. כאמור, סבורני כי נסיבות ביצוע החיפוש, כפי שתוארו בדוחותיהם של שני השוטרים, בן אודיז ושוורץ, מתעדות התגבשות מפתיעה של חשד סביר. ריח של סמים, הנקלט בחושי של שוטר, ואשר בעקבותיו מתגלה מעבדת סמים של שתילים רבים ובמשקל גבוה, הנו ממצא המתיר חיפוש ללא צו בנסיבותיו של תיק זה. בשולי הדברים יצוין כי התמונה יכולה הייתה להיות מלאה יותר אילו צוינו פרטים רבים יותר לגבי טיבה של אותה פעילות משטרתית שבעקבותיה הגיעו השוטרים למקום, ואילו היו הללו מבהירים מי הוא אותו אדם שאותו בקשו לזמן באותו בניין. על אף שהדבר לא צוין, לא מדובר בחוסר אשר מערער

דרמטית את רף הראיות לכאורה, והעניין ייבדק בניהולו של התיק הפלילי.

11. במזכר מיום 26/5/20 של הקצין עמית גרא, המיועד אל פרקליטות המחוז, מצוין כי הבלשים שהגיעו לכתובת הונחו לבצע סיכול מודיעיני על שמו של אביב אמסלם. מזכר זה שופך אור באופן מסוים על פעולת השוטרים, ומסביר מי הוא אותו אדם שחיפשו במקום.

12. בזכ"ד מיום 25.5.20 מצוין הקצין עמית גרה, כי שאל את המשיב מדוע אין ריח חזק של גראס (מחוץ לבית), והמשיב הסביר כי ישנם מסננים מיוחדים שמסננים את הריח. השוטר מצוין כי כשנכנס לבית הריח של גראס, וכי בתוך הבית, להבדיל מאשר מחוצה לה, יש ריח חזק אותו הריח בכניסה לבית. מדובר בממצא הסותר במידת מה את טענת בן אודיז וטענת השוטר שוורץ כי כבר מחוץ לבית הריחו השניים ריח חריף של סמים אשר עורר את חשדם, ואולם אין בכך לפגוע בגרסאות השוטרים כי הריחו בחושיהם את הסמים, כפי שתיעדו, ומדובר כאמור, העניין להתרשנות ולבירור בניהול ההוכחות.

13. עניין העדים לחיפוש הוזכר בזכ"ד של השוטר עמית בן אודיז, מיום 27.5.20, שם צוין כי טרם ביצוע החיפוש שאל את המשיב אם מעוניין בעדים אך המשיב השיב בשלילה וחתם על סעיף מתאים בדוח החיפוש.

עיון בדוח החיפוש שנערך מלמד כי המשיב אכן חתום על-גבי הטופס במקום בו מצוין כי החיפוש נערך ללא עדים, לאחר שהוסבר למחזיק המקום שהוא זכאי לנוכחות עדים, וביקש שהחיפוש יבוצע ללא נוכחות עדים.

14. גם עבירת גניבת החשמל המיוחסת נתמכת בחומר ראיתי מספק, שהנו גרסתו של המשיב עצמו, אשר בחקירתו מיום 27/5/20 עמ' 2 (למטה) דיווח, במענה לשאלה איך עמד בהוצאות החשמל הגבוהות, כי "עקף את החשמל" תוך התחברות ל"פילר" שנמצא בחצר.

15. לסיכום העניין הראיתי, מצאתי כי חשיפת המעבדה, קבלת חוות הדעת על כמות הסמים, צילום השתילים הרבים והציוד, והודאתו המפורטת של החשוד, כל אלה מקימים מידה מספקת של ראיות לכאורה, אשר איננה נפגעת או נחלשת בנסיבותיו של החיפוש אשר נעשה ללא צו על בסיס יסוד סביר לחשד לביצוע עבירת סמים.

עילת מעצר:

16. ב"כ המבקשת טענה כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר סטטוטורית, שכן קיים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן את ביטחון הציבור. המבקשת הפנתה לבש"פ 11439/04 **אלקוידר נ'**

מדינת ישראל, ולמ"ת 40813-04-13 **מדינת ישראל נ' עמוס**, שם צוין כי עבירות סמים שאינם להחזקה ולשימוש עצמי, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, הנלמדת ממאפייני העבירות, הנזק הרב שגלום בעבירות, אשר פעמים רבות מעורבים בהן אנשים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי. נטען כי לא ניתן לקטוע את שרשרת הפצת הסם במסגרת של מעצר בית מלא, ויש להורות על מעצר מאחורי סורג וברית, גם כאשר מדובר בנאשמים שאינם בעלי עבר פלילי.

עוד ציינה ב"כ המבקשת כי לנאשם הרשעות מהעבר הרחוק, שאמנם אינן בתחום הסמים, וכי הוא ריצה עונש מאסר ממושך של מספר שנים.

ב"כ המבקשת התנגדה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר, וטענה כי אין בכוחה של חלופה לאיין את מסוכנותו, בפרט כאשר מדובר בעבירות אשר בוצעו בביתו, בהשקעה כספית ניכרת המלמדת על מעורבות עמוקה בעולם הסמים.

17. ב"כ המשיב ביקש לשחרר המשיב לחלופת מעצר, בתנאי מעצר בית מלא, בבית חברו בלוד, ובפיקוח משמורנים. נטען, כי עוצמתה של עילת המעצר אינה גבוהה, אין מיוחסת למשיב עבירה של סחר בסמים, כמות הסמים שנתפסה בבית אינה גבוהה, ובמקרים דומים ואף חמורים מזה שוחררו נאשמים לחלופת מעצר, אף מבלי להידרש לתסקירי שירות המבחן.

ב"כ המשיב טען בנוסף כי עברו הפלילי של המשיב ישן, מינורי ואינו רלוונטי.

18. מצאתי כי קמה עילת מעצר שעניינה מסוכנות המגובה בחזקה סטטוטורית לגבי מסוכנותם של מבצעייהן של עבירות סמים חמורות. מדובר במיזם פלילי מתוחכם למדי שמטרתו גידול מסחרי של סמים בדירת מגורים גדולה. כמות השתילים שהמשיב שתל בדירה הוא כ-136. מדובר בכמות שאמנם איננה עצומה, אך משמעותית, ואשר הניבה תנובה "נאה" המסתכמת בכ-40 קילוגרמים של קנביס - פוטנציאל כלכלי רב, פרי הפצה מזיקה פוטנציאלית. מדובר בעבריינות המסכנת את הציבור בהפצת סמים, ואשר מאופיינת באדישות לנזקי הסם למען בצע כסף. תחכומה של העבירה וחומרתה נלמדות מההשקעה הכלכלית הגבוהה יחסית של עשרות אלפי שקלים. עברו הפלילי של המשיב כולל חמש הרשעות בתיקים רבים יחסית שחלקן התיישנו, ובגין חלקן הוטלו עליו עונשי מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה הנה משנת 2013 בגין עבירות של פגיעה בפרטיות, ובאותה שנה נשפט המשיב **לשנת מאסר בפועל בגין עבירות רכוש**. בעברו הרחוק יותר נשפט המשיב **למאסר ממושך של שש שנים** בגין צבר הרשעות בעבירות סמים ורכוש מלפני כעשרים שנה. על אף שעברו מעל שש שנים מאז שהורשע לאחרונה, נראה כי המשיב מעורה בעולם הפלילי, והרשעותיו הקודמות מקשות עליו לסתור את החזקה כי הוא מסוכן.

19. עבירות גידול סמים ב"מעבדות" הן עבירות נפוצות. ישנן אמנם, כפי שציין בא כוח המשיב, פרשות בהן משחררים מבצעי עבירות לכאורה לחלופות, אף ללא קבלת תסקירים, ואולם עיון בהחלטות אליהן הפנה ב"כ המבקש, שהורו לשחרר משיבים בפרשות דומות, מגלה נימוקים שעניינם עבר נקי של המשיב (עמ"י 48255-05-19, ומ"ת 18269-06-17), חולניות שמשקלה רב, ומשמורנים טובים (מ"י 58361-06-19). ככלל, וכך הוזכר בהחלטות שאליהם הפנה ב"כ המשיב, דין מבצעייהן של עבירות

מסוג זה הנו מעצר. המשיב שבפנינו, שריצה בעבר מאסרים ממושכים, לא שכנעני כי המסוכנות הנלמדת מעשיו הנה מופחתת, וכי ניתן למגרה בחלופה קונקרטית. אין בפנינו נתונים מיטיבים, לגבי הסתבכות ראשונה של מי שהנו ככלל נורמטיבי, ובשלב זה נתוני המשיב לוטים בערפל, וכוללים סימני אזהרה.

20. המשיב הציע להשתחרר לבית חברו בלוד. מדובר במי שמכיר את המשיב מספר שנים, והעיד כי השניים בילו יחד. לא מצאתי כי די ברושם שהותיר בעל הבית, או המשמורן הנוסף, כדי שהדעת תנוח לגבי שלום הציבור מפני המשיב. יתרה מכך, לא התרשמתי ישירות מהמשיב עצמו, מנסיבותיו, אורחות חייו, והאמון שניתן ליתן בו. מצאתי כ נדרשת לגבי המשיב הערכתו המקצועית של שרות המבחן בתסקיר מעצר, אשר יתייחס למסוכנותו וגם יבחן את חלופת המעצר. אני מורה אם כן לשרות המבחן להגיש תסקיר מעצר.

נקבע להמשך דיון ולקבלת תסקיר ליום 5/7/2020 שעה 11:00.

המזכירות תשלח ההחלטה לשרות המבחן.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תש"פ, 08 יוני 2020, במעמד הצדדים.